

[Ritta Ahm.]

den indkomstpolitiske målsætning. Men vi ønsker dog ikke at lægge skjul på, at vi på længere sigt stadig vil arbejde for et frit boligmarked, idet der kun herved kan skabes en rolige udvikling, hvad angår såvel byggeri som husleje. De sidste 30 års lovinitiativer på det boligpolitiske område viser klart, at kun et frit boligmarked kan tilpasse sig et samfund, som i øvrigt er tilpasset udbud og efterspørgsel. Uden at overse denne målsætning skal jeg dog her endnu en gang gentage, at kristeligt folkeparti vedkender sig sin forpligtelse over for de øjeblikkelige foranstaltninger, der må være en følge af såvel boligforlig som augustforlig.

Indholdet af hr. Kaj Hansens forslag om motiveret dagsorden er så urealistisk, at vi naturligvis må stemme imod det.

Arnfast (CD):

Det var navnlig den sidste del af ministerens redegørelse, der interesserede mig som centrum-demokrat. Det er jo kendt, at vi trådte ud af det boligforlig, som nu genforhandles, netop med den begrundelse, at man ikke kan lade boligudgifterne stige, samtidig med at man binder lønninger og indkomster. Det sidste har man jo været nødt til flere gange at genforhandle netop på den baggrund.

Tilsvarende må jeg sige, at vi jo har været med til at bremse op for de lønstigninger, som der vel var håb om, og derfor har vi også søgt at være med til at bremse op for de boligudgiftsstigninger, som forliget har fastlagt, og som altså er blevet genforhandlet. Det er de forhandlinger, der har interesse, nok så meget som de angreb, der nu rettes ved denne forespørgselsdebat. Det bliver nok så interessant den dag, hvor forligspartierne er blevet enige om nye mål, nye revideringer, og jeg tror, vi vil spare meget af vores krudt til den tid.

Vi er lette at få i tale, når der skal træffes afgørelser om hjælp til de særlig hårdt ramte »almennyttige boligforeningstager«. Men det må vel tilføjes, at også andre lejere står over for en risiko for en betydelig stigning i huslejerne, navnlig ved de omfattende brandsikringsforanstaltninger, vi har vedtaget herinde. Jeg vil derfor gerne her spørge ministeren, om disse problemer også indgår i de forligsforhandlinger, der pågår, for jeg har en fornemmelse af, at problemerne forekommer stadig større for den lejergruppe.

Samtidig vil jeg dog advare mod de husleje-

aktioner, der er sat i værk. Det er jo forsøgt før med disse nægtelser af indbetaling af husleje, bl. a. af studenterne, og det er, så vidt jeg har erfaring for, kun noget, der medfører uvilje herinde. Det er ikke på den måde, man vinder forståelse for problemerne, endsiges sympati. Jeg kan også sige det på en anden måde, og det har jeg sagt ved forskellige lejligheder: vi vil ikke behandle disse spørgsmål under tvang.

Der vil nok være grund til at tage stilling til en række andre boligpolitiske problemer, som andre ordførere også har gjort det, men det skal jeg spare, til vi kommer til det punkt, hvor vi skal debattere boligministerens forslag, som de må forventes efter de forhandlinger, der nu foregår.

Hr. Kaj Hansens dagsordensforslag kan vi ikke stemme for. Et fuldstændigt huslejestop er ikke realistisk, og det er et spørgsmål, om målsætningen på 40.000 boliger kan holde i nogle år, hvor vi prøver at rette den eksisterende boligmasse op og i øvrigt prøver at skaffe de eksporterende erhverv øget tilgang af arbejdskraft.

Steen Folke (VS):

VS' boligpolitiske ordfører, hr. Wilhjelms, er forhindret. I stedet skal jeg knytte nogle bemærkninger til denne forespørgsel.

Det er jo en meget bredt formuleret forespørgsel, der drejer sig om beskæftigelsessituationen, om fordelingspolitikken, om inflationen, om indkomstpolitikken og angrebet på reallønnen og for den sags skyld også dele fra den ideologiske kamp, dette forhold, at man partout vil favorisere ejerboligformen i stedet for lejerboligerne.

Vi kan jo af gode grunde ikke på nuværende tidspunkt kende noget til, hvad det nye boligforlig resulterer i, men jeg mener alligevel, at man på grundlag af det, der hidtil er kommet frem fra de lukkede døre, kan forudsige, at det forlig, som vil blive indgået, ikke vil øge beskæftigelsen, at det ikke vil gøre noget for at sikre den kvota på de 40.000 boliger, som der er talt så meget om, at forliget heller ikke vil sikre det almennyttige boligbyggeris kvota på 8.000 boliger, at forliget ikke vil billiggøre nybyggeriet, at forliget ikke vil garantere, at huslestigningerne holder sig inden for de 6 pct., som man søger at påtvinge lønarbejderne som ramme for indkomststigninger, og at forliget endnu en gang vil favorisere selvejere i forhold til lejere.

Alt dette kan man vist forudse, selv uden